

POSTANOWIENIE

8 października 2024 r.

Sąd Najwyższy w Izbie Cywilnej w składzie:

SSN Krzysztof Wesołowski

na posiedzeniu niejawnym 8 października 2024 r. w Warszawie
na skutek skargi kasacyjnej K. G.
od wyroku Sądu Apelacyjnego w Warszawie
z 26 października 2022 r., VI ACa 653/20,
w sprawie z powództwa M. A. i K. G.
przeciwko Bankowi spółce akcyjnej w W.
o ustalenie i zapłatę

umarza postępowanie kasacyjne.

UZASADNIENIE

W związku z pismem skarżącego K. G. z 20 września 2024 r., zawierającego cofnięcie skargi kasacyjnej od wyroku Sądu Apelacyjnego w Warszawie z 26 października 2022 r., w tym wniosku o zasądzenie kosztów postępowania kasacyjnego,

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zgodnie z art. 398²¹ k.p.c., jeżeli nie ma szczególnych przepisów o postępowaniu przed Sądem Najwyższym, do postępowania tego stosuje się odpowiednio przepisy o apelacji, z tym że skargę kasacyjną cofnąć może również sama strona.

Odpowiednie zastosowanie znajduje więc m.in. art. 391 § 2 zd. 1 k.p.c., w świetle którego w razie cofnięcia apelacji sąd drugiej instancji umarza postępowanie kasacyjne i orzeka o kosztach jak przy cofnięciu pozwu. W odniesieniu do postępowania kasacyjnego oznacza to, że w wypadku cofnięcia skargi kasacyjnej Sąd Najwyższy umarza postępowanie kasacyjne, orzekając o kosztach tego postępowania.

Takie cofnięcie skargi kasacyjnej miało miejsce w niniejszej sprawie. Podkreślić przy tym należy, że cofnięcie skargi kasacyjnej jest czynnością procesową niepodlegającą kontroli sądu (zob. np. postanowienia SN: z 3 września 1998 r., I CKN 820/97; z 14 czerwca 2017 r., I CSK 520/16, postanowienie z 3 sierpnia 2021 r., I CSK 333/21). W wypadku cofnięcia skargi przed przedstawieniem akt Sądowi Najwyższemu funkcjonalnie właściwy dla podejmowania dalszych czynności jest sąd odwoławczy. W związku z tym, że akta zostały już przedstawione Sądowi Najwyższemu, kompetencję w tym przedmiocie przejął ten Sąd. Cofnięcie skargi kasacyjnej jest ujemną przesłanką procesową, uzasadniającą umorzenie postępowania kasacyjnego.

W tym stanie rzeczy, na podstawie art. 391 § 2 w zw. z art. 398²¹ k.p.c., orzeczono jak w sentencji.

M.L.

[ms]